

ритъ, щѣхъ да мисля, че отъ тамъ си взелъ идеята.

Шайново. И тамъ ли пишатъ такива комедии?

Камбуровъ. Нѣщо подобно: тамъ едно бюро, като нашето, издало единъ литературенъ сборникъ за единъ голѣмъ богаташъ, който искалъ да се прочуе. Единъ поетъ го възпялъ въ ода. Другъ писателъ написалъ биографията му. Единъ журналистъ далъ интервю и пр. хвалби. И знаешъ, богаташа платилъ за тази слава хиляди. И хората на перото направиха състояние.

Шайновъ. Виждашъ такова нѣщо можемъ да направимъ и ние. Следъ като излъже комедията, непременно ще направимъ това. Нима у насъ сж малко такива: иматъ пари, но слава нѣматъ. И когато имъ се каже за славата — ще платятъ. Даже може да се издаде цѣла серия на знаменити столични богаташи.

(Влиза Иванчо)

Иванчо. Господинъ Градинаровъ чака. Исква да говори на саме съ господинъ Шайновъ.

Камбуровъ. Тогава азъ ще мина отатъкъ. (Излиза).

(Влиза Градинаровъ)

Градинаровъ. Вие ли сте господинъ Шайновъ?

Шайновъ. Да, какво обичате?

Градинаровъ. Азъ съмъ Градинаровъ Четохъ въ вестника ви за една комедия „Всичко мога“. Тамъ се поменува и моето име. Искамъ да разбера защо намѣсвате името ми?

Шайновъ. Че това е работа на автора. Кой го знае какво ще пише!